

A Maastrichti kritériumok

Az 1992. február 7-én aláírt Maastrichti Szerződés döntései szerint a közös pénz övezetéhez csak azon tagállamok csatlakozhatnak, amelyek gazdasága teljesít egyes, a gazdaság stabilitását, valutaunióra való érettséget bizonyító, a legjobb monetáris eredményeket felmutató tagállamok teljesítményéhez konvergáló, a monetáris unió szempontjából kiemelkedően fontos feltételeket.

A meglehetősen szigorú, a közös pénz egyes tagállamokban történő bevezetéséhez szükséges feltételek, az ún. maastrichti konvergencia kritériumok a következők:

- Árstabilitás: A fogyasztói árszint (infláció) emelkedése a vizsgált évben 1,5%-nál jobban nem haladhatja meg a három legalacsonyabb inflációs rátájú tagállam átlagindexét.
- Kamatok konvergenciája: A hosszú lejáratú kamatláb a vizsgált évben 2%-nál többel nem haladhatja meg a három legalacsonyabb inflációval rendelkező tagállam átlagát.
- Árfolyamok stabilitása: az EMS árfolyam-mechanizmusán (ERM) belül a nemzeti valutát az utóbbi két évben nem értékelik le.
- Stabil kormányzati pénzügyi pozíciók: A vizsgált évben a költségvetési deficit a GDP 3%-át, az államadósság pedig a GDP 60%-át nem haladhatja meg (utóbbi az esetben elvileg elfogadhatónak tekintik a 60%-nál magasabb szintet is, ha az adósságállomány folyamatosan csökkenő tendenciát mutat).

A konvergencia kritériumok meghatározó jelentősége, hogy egy tagállamnak a monetáris unió harmadik szakaszában való részvételéről az EU állam- és kormányfői a konvergencia kritériumok teljesítése alapján határoznak.